

GÖÇ VAKTİ DÜŞÜM

Ufka bakarken yolu görürüz. İçimizde göç, evimizde göç, ruhumuzda göç yaşarız. Telaşlarımız götürür bizleri gitmemiz gereken yerlere.

Evimizde sıkıntı olur, evimizi taşırız, ruhumuzda sıkıntı olur ruhumuzu taşırız, iklimler değişir yerimizi taşırız. Hep göç vakti gelir sonbahar, ilkbaharda. İlkbaharda yaylaya gitme sonbaharda dönme telaşı. Düşünler, ölümler de öyle.

Göç denince aklıma Peygamber Efendimizin (SAV) Mekke'den Medine'ye "Üzülme Sevgili !" deyip gönderilişi ; Kayı ve Oğuz Boylarının en serin, bereketli otlaklar ve topraklarda yürüklüğün Hicretini bitirişi, yurt edinişi gelir.

Göç denince aklıma Çukurova sıcağı ve yayla resitali gelir. Her yaz okul bitişi yayla vaktidir, heyecanlarım aklıma gelir. Çocukluğum; bir kamyon üstünde yüklerimiz, arkasında hayvanımız(ineğimiz..) , kucağımızda pide ve somunlarla (Yaylada fırın olmadığı zamanlarda Kadırlı'dan. Andırın'dan, Çokak'tan alınan pide, somun, taş fırın ekmekleri...) arkadaşlarla oyun, komşuyla kısır, yaz gününde yorganla yatak ve pınarlarda soğutulmuş çatlamış karpuz.

Pınarlardan taşınan sularla odun ateşinde demli çay, közlenmiş kütük etrafında eğlenceli sohbetler, gelecek ve umutlara dair. Taze tereyağlar, yayılmış ayranlar ve mezda dallarında serili tarhanalar... Arabanın azlığı ve maddi yoklukla gönlü zenginlik, komşularla yürüyerek Çığşar, Beyoğlu, Savrüngözü arası gidiş gelişler, cızdan (kazık üstüne oturtulmuş 360 derece dönen tahteravalli) etrafına büyüklü küçüklü, akşamüstü işleri bitirmenin rahatlığı ile ailecek eğlenmeye toplanmamız, elektriğin olmadığı hayatımızda gaz lambasında tadımız. Ne güzeldi yaylada hafiflik! Ne güzeldi göç...

Çocukluğumun ve gençliğimin geçtiği bir yayla göçünde ölümü hatırlamadan geçemeyeceğim. Hayat kirpiğimizin gözümüze değişti kadar hızlı ve kısa. Ruhumuzda göç ise Mevlanın bize " Sizin bu dünyada nasibiniz bu kadar." dediği kadar. Ruhun hazır olduğumuz zaman göçümüz muştulu olacak. Yükümüze iyilik, insanlığa ve Yüce Yaratana şükürlerle yol alıp bir sadaka sevabıyla bizden önce gidenler ve sevgiliyle buluşma vaktidir. Belki hüznün, belki kavuşma... Her yönde Hicret! Yayla ruhuyla beslediklerimiz, hayatımıza kattıkları, hatırlattıkları, gönlümüzde bıraktıkları ile koca bir Hicreti yaşarız kendimizce. Kimi yakınlarımızı kiraz bahçeli soğuk suları ve koca tomrukları olan yayla toprağında bırakmadık mı? Yanımızda getirdiklerimizi özlemle anmadık mı? Hangi yönden bakmak istersen kavuşma ya da hasret, yine de güzeldir bizce Hicret. Varlığımız hediyedir doğaya Yüce Yaratandan. İnsan olmanın ve yaşamının gururu ile ne güzeldir yayladan ölüme Hicret.